

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK II

Łódź, czwartek, 1 maja 1947 roku

Nr 18 150

PORZĄDEK STARY JUŻ SIĘ WALI,
ŻYWOTEM DLA NAS JEGO ZGON,

BĘDZIEMY WSPÓLNIE PRACOWALI
I WSPÓLNY BĘDZIE PRACY PLAN.

1 Maja — dawniej i dziś

Po raz 57-my proletariat całego świata świątę Pierwszego Maja. Świątę to obchodzone po raz pierwszy w roku 1890 na podstawie uchwał międzynarodowego kongresu robotniczego, zwołanego w Paryżu w setną rocznicę zburzenia Bastylii w roku 1889.

Od tego czasu czerwone sztandary unosiły się nad manifestantami i rok rocznie klasa robotnicza protestowała przeciw wyzyskowi, rządowi tyranów i ciemiężcyli ludu. Niejednokrotnie podczas manifestacji krew bojowników o wolność i postęp zlewała bruki wielkich miast — czy to od strażaków pruskich „szutzmanów”, czy od nahajek i pałaszów carskich kozaków, czy od bagnatów żandarmskich, broniących despotycznych monarchii, interesów arystokratów, fabrykantów i bankierów.

Ulice Łodzi pamiętają takie krwawe święta pierwszomajowe. I tak naprzekład przed przeszło pół wiekiem w roku 1892 przeszło 200 robotników łódzkich oddało swe życie podczas manifestacji. W roku 1905 strajkujący pierwszego maja robotnicy byli katowani i aresztowani przez carską policję i wojsko.

Gdy powstała odrodzona Polska w 1918 roku, wskutek rozbitcia i słabości demokracji polskiej lud pracujący nie doszedł do głosu i znów wychodzili robotnicy na ulice miast polskich, by demonstrować swój protest przeciw uciskawej reakcji. Demonstracje te napotykały najeżone bagnety „granatowych chłopaków” Sławoja. Bicie pałkami demonstrujących, salwy w tłum, aresztowania robotniczych przewodców — wszystko odbywało się według recept, według których walczono również przeciw naszym dziadom i ojcom.

Dziś trzecie pokolenie Polski pracującej święci dzień Pierwszego Maja i łączy się w manifestacjach ze światem pracy wszystkich narodów i wszystkich kontynentów.

Dawne Pierwszomajowe hasła walki o ośmiogodzinny dzień pracy, o udział mas pracujących w rządach o poprawę społeczną, polityczną i ekonomiczną świata pracy zostały już zrealizowane. Wczorajsze hasła z zeszłorocznych manifestacji, nawołujące do walki o umocnienie i utrwalenie demokracji ludowej w Polsce, do obrony jedności narodowej i jej ostoi — jedności świata pracy, do walki z podziemiem reakcyjnym — również zostały zrealizowane przez dwukrotne, drugocące zwycięstwo klasy robotniczej w referendum i wyborach do Sejmu Ustawodawczego.

W tym roku niezwykle ciężka zima i klęska powodzi poważnie utrudniły odbudowę naszego kraju, opóźniając osiągnięcie dobrobytu i poprawę bytu mas pracujących. Dlatego też tegorocz-

Przed 55 laty w Łodzi...

Krwawy Maj w niewoli

Pierwszy powszechny strajk proletariatu łódzkiego zatopił wielkorządca piotrkowski Moller w potokach krwi

Dziś, gdy cały naród obchodzi w wolnej ojczyźnie święto jedności proletariatu i braterstwa wszystkich ludzi pracy, gdy imponujący pochód pierwszomajowy triumfalnie przeciągnie głównymi ulicami miasta, gdy dziesiątki tysięcy ludzi manifestować będą swą niezłomną wolę utrwalenia pokoju i wielkich zdobyczy społecznych — nie od rzeczy będzie przypomnieć sobie to, co się działo w Łodzi przed 55 laty: tragiczny Maj w niewoli w 1892 roku, kiedy to bruk uliczny obficie zrosiła krew łódzkiego proletariatu...

Robotnicy łódzcy przygotowywali się do dnia 1 Maja. Postanowili masowo zastrajkować, aby w ten sposób zama-

stować swoją woję walki o sprawiedliwość społeczną i niepodległość narodową.

O zamiarach tych wiedzieli policja i carscy ślepacze, którzy zaciekle zwalczały ruch robotniczy w Polsce, mając naturalnego sprzymierzeńca w polskich reakcyjnych sferach kapitalistyczno-obszarnicznych.

Policja postanowiła za wszelką cenę nie dopuścić do wystąpienia proletariatu łódzkiego.

Tymczasem po fabrykach masowo były kolportowane ulotki, wzywające do rozpoczęcia powszechnego strajku.

1 Maj przypadał w niedzielę — naza-

jutrz, w poniedziałek, stanęły pierwsze fabryki. Gdy wieść o tym rozniosła się po mieście, zachęcani przykładem odważniejszych towarzyszy, robotnicy dalszych fabryk również porzucili pracę.

Strajk, który rozpoczął się w bardzo małych rozmiarach, począł się gwałtownie rozszerzać i już w dniu 5 maja stanęły w Łodzi wszystkie fabryki.

Ustała wszelka praca. Unieruchomione zostały nawet drobne warsztaty rzemieślnicze. Lotne komitety strajkowe spędziły murarzy z rusztowań, odwołano ulicznych brukarzy.

Doszło do tego, że zarząd kolei żelaznej, obawiając się burzliwych demonstracji, sam rozpuścił część robotników magazynowych i warsztatowych.

Był to pierwszy na naszym terenie strajk w tak wielkich rozmiarach, przy czym proletariat łódzki po raz pierwszy sformułował wyraźne swe żądania, wśród których najościwiej rozbrzmiewało hasło 8-godzinnego dnia pracy.

Delegacja fabrykantów, przerażonych solidarnością proletariatu, udała się do wielkorządcy piotrkowskiej gubernii, satrapy carskiego Mollera, prosząc o pomoc.

Krwawy satrapa chwycił się wypróbowanego środka — prowokacji. Zainicjowano ekscesy antyzydowskie, które stały się pretekstem do krwawej rozprawy, zakończonej masowymi aresztowaniami wśród robotników.

Do Łodzi ściągnięto ze wszystkich stron wojsko i żandarmów.

Wieczorem dnia 6 maja ogłoszony został w mieście stan wojenny. Bezwzględne represje pomieszały szki strajkujących, jednak zwycięstwo proletariatu było niewątpliwe. Kapitałiści ustąpili przed zwartym frontem robotniczym, skracając dzień roboczy o godzinę i podwyższając w niektórych zakładach przemysłowych płace akordowe.

Ale nie tylko na tym polega zwycięstwo robotników. Dzielna postawa łódzkiego proletariatu podniosła nastroje robotników w całym kraju, wskazała na potrzebę solidarności klasy robotniczej. W szeregach robotniczych wzrosło poczucie własnej siły, które w następnych latach skutecznie wiodło ich do dalszej, nieugiętej walki o socjalizm i demokrację.

Obchodzimy 1 maja

jako święto robotnicze i narodowe

Ze wszystkich miesięcy całego roku najwięcej dni świątecznych przypada na miesiąc maj. I tak, dnia 1 maja — Święto Pracy, 3-go — rocznica Konstytucji 3-go Maja, 9-go — Święto Zwycięstwa. Poza świętami narodowymi są jeszcze święta kościelne — 15-go — Wniebowstąpienie, dnia 25 i 26-go — Zesłanie Ducha Świętego. Wypada więc w bieżącym roku, że w maju będzie tylko 20 dni pracy.

W okresie odbudowy szczególnie utrudnionej w roku bieżącym przez niezwykle ciężką zimę, która zdezorganizowała nasze życie gospodarcze, oraz klęskę powodzi nie stać nas na tak częste przerywanie pracy. Musimy wyteńczyć wszystkie siły w pracy nad odbudową, nad zwiększeniem produkcji. Dlatego też w maju bieżącego roku obchodzić będziemy tylko jedno święto narodowe — Święto 1 Maja.

Przed 156-ciu laty Sejm Czteroletni uchwalił Konstytucję 3-go Maja. Konstytucja ta była początkiem nadania

praw ludowi polskiemu, początkiem demokratyzacji Polski. Polski ruch robotniczy jest spadkobiercą wszystkich wielkich idei wolnościowych, prowadzących do odrodzenia narodu. Tym samym ruch robotniczy jest spadkobiercą idei Konstytucji 3-go Maja. Nie można więc oddzielać obchodu 1-go Maja od obchodu święta 3-go Maja. W naszych pochodach pierwszomajowych powiewają obok siebie czerwone i białoczerwone sztandary. W Polsce demokratycznej narodowe Święto 3-go Maja jest świętem klasy robotniczej, a święto klasy robotniczej — dzień 1 Maja — jest dziś świętem całego narodu polskiego.

Ze względu na wspomnianą konieczność wyteżenia wszystkich sił w dziele odbudowy przerw w pracy uczymy tylko dzień 1 maja. Natomiast pozostałe święta narodowe — 3-go maja i 9-go maja obchodzimy, pracując, i podniesieniem produkcji, przyspieszeniem tempa odbudowy z manifestujemy nasze patriotyczne uczucia. (y.)

ne manifestacje odbędą się pod hasłem Wszystkie siły do walki o produkcję i dobrobyt!

Wszystkie siły do walki o wypełnienie trzyletniego planu odbudowy gospodarczej, a w szczególności — o wykonanie planu na rok 1947.

Obecna sytuacja Polski postawiła przed Narodem Polskim, przed światem pracy specjalne zadania. Musimy z mocą wydatność naszej pracy, aby lepiej zaspokoić nasze potrzeby. Wydajność produkcji zwiększymy przez: lepsze i peł-

niejsze wykorzystanie warsztatów pracy, oszczędną gospodarkę, zlikwidowanie przestarzałego w przemyśle i aparacie państwowym, zwalczenie spekulacji okradającej lud z wyników jego pracy.

Walka mas pracujących o lepszą, szczęśliwszą Polskę będzie zwycięska. Zwycięskiego marszu nie zatrzymają żadne siły reakcji. Dzień 1 Maja 1947 roku święcić się będzie jednością narodu polskiego w walce o odbudowę o dobrobyt i jednością mas pracujących całego świata w obronie pokoju!

Codzienna nowelka „Expressu”

Bzykanie osy

— ...i gdy dziś z rana telefon dzwonił jak opętany, musiałam z całych sił hamować rękę, aby nie sięgnąć po słuchawkę, jak to czyniłam zwykle, oczekując z wielką niecierpliwością Twego dzwonka. Wiedziałam doskonale, że Tyś dzwonił, ale nie chciałam słyszeć Twego głosu, bo nie chcę go już więcej słyszeć, nie chce Cię więcej widzieć. Jutro wyjeżdżam. Dokąd? — nie wiem jeszcze, ale muszę, muszę stąd uciec!..

Gdy otrzymasz ten list, mnie już tu nie będzie, nie próbuj więc dzwonić, ani porozumiewać się ze mną w inny sposób. Do tej nagłej ucieczki zmusiła mnie osa...

Widzę Twą zmienioną twarz. Widzę Twój ironiczny uśmiešek. Sądziś, że to jest wykręt z mej strony, a więc posłuchaj:

Gdy wczoraj poraz pierwszy przysłałam do Ciebie, przygotowałam dla mnie bardzo, miłe przyjęcie. Tyle było różni. A wszystkie w pełni rozkwitu, takie o których mówiłaś kiedyś, że podobne są do dojrzałych kobiet: najpiękniejszych przed uwidnieniem. Może nawet było za dużo kwiatów, miało się bowiem wrażenie, że tkwił w tym jakiś ukryty cel, a ja tak nie lubię z góry określonego

programu, szczególnie jeśli on mnie dotyczy. W ogóle niespodzianki. Wdziś, co do tego poglądy nasze również były różne...

Zaledwie usiedliśmy przy stołku, musiałeś zaraz odejść. W jakiejś ważnej, niecierpiącej zwłoki sprawie. Przyniosłeś mi pap'erosy, likier, kilka starych tygodników dla zabicia czasu i w przerwach między pocałunkami przyrzekłeś, że wrócisz za chwilę.

Zostałam sama, wyciągnęłam się, zapaliłam papierosa i... pograżyłam się w zadumie. To nie był właściwie odpowiedni moment do namysłu. Gdy człowieka wypełnia całkowicie uczucie, dla myśli nie może być miejsca. Gdybyś był przy mnie, gdybyś mnie całował, myśli pierzchyły by bez wątpienia, ale — byłam sama...

I nagle wytrzeźwiałam. I pomyślałam: Twoje wyjście na pewno nie było przewidziane w programie — zobaczymy, może będzie więcej niespodzianek...

Okno było otwarte. Z dala dolatywał do mnie pulsujący rytm wielkomiejskiego gwaru. W pokoju unosił się zapach róż.

Nagle — usłyszałam jakies bzykanie... To była osa... Zwabiona ciężkim

zapachem kwiatów, wpadła do pokoju przez okno.

Skoczyłam z krzesła przerażona, gdyż może to Ci się wydać głupie i naiwne — boję się os. po prostu — boję się! Uciekłam więc do sąsiedniego pokoju, zatraskując za sobą drzwi. Odetchnąwszy z ulgą, rozejrzałam się po pokoju. Byłam w Twej sypialni.

Pierwszą rzeczą, na którą padł mój wzrok, było Twoje łóżko.

To szerokie łóżko wyglądało strasznie niesympatycznie, wyczekująco...

A nad łóżkiem ujrzałam na ścianie szereg fotografii... Jedna przy drugiej... Podeszłam bliżej...

Były to fotografie kobiet — starych, młodych, tegich, szczupłych, ładnych, brzydkich, a pod każdą fotografią widniał jakiś napis — uwaga lub imię...

— To mnie troszkę — wybacz — rozczarowało.

Zdawało mi się, że w stosunku do kobiet jesteś bardzo wybredny i niezmiernie taktowny.

Ta „galeria” fotografii kobiecych nad łóżkiem rozwiała mi iluzję.

Kobieta n'e pragnie wcale być pierwszą dla mężczyzny, ale przynajmniej chce mieć to przeświadczenie, że będzie ostatnią!

Ale był tylko fotografią do zbiorów? Nie, za to dziękuję!..

To towarzystwo na ścianie — powiem Ci szczerze — wcale mi nie odpowiada-

ło. Inne niewlasty może by nie zwracały na to wcale uwagi, ale ja nie mogłam.

Kocham Cię ogromnie i marzyłam o tym, by zostać Twoją, Twoją na zawsze, Twoją wyłącznie...

Teraz fotografia moja stała jeszcze na Twoim biurku, ale — kto wie? — może już jutro wzbogaci tę galerię na ścianie... Tam jeszcze było tyle wolnego miejsca...

Uciekłam — i zabrałam ze sobą moją fotografię.

Nie mogłam pogodzić się z tą myślą, że Cię zobaczę. Nie chce, nie chcę Cię więcej zobaczyć... Może, gdybym Cię ujrzała, nie potrafiłabym tego wszystkiego powiedzieć, a pisać jest łatwiej... A gdybym Ci nie powiedziała może bym nawet została... Kobiety są tak mało konsekwentne...

Znowu dzwoni telefon... Masz anielską cierpliwość, ale — ja też...

Będiesz wściekły gdy otrzymasz ten list, wiem o tym...

Ale tej osie, która mnie nabawiła tyle strachu, bardzo jestem wdzięczna

Bo gdyby ona mnie nie przestraszyła — gdybym razem weszła do Twej sypialni — i gdyby dopiero wtedy wzrok mój padł na te fotografie — byłoby już zapóźno.

Wówczas byłabym już tylko jedną z tych, których zdjęcia wiszą nad Twym łóżkiem... M.

PRZYGODY WICKA I WACKA

WICEK: — Spiesz się tamago cielesna, bo nie zdążymy na pochód!
WACEK: — Jeszcze tylko głowę skropię perfumami literata...

WACEK: — Ratunku! To przecie nie perfumy tylko atrament!..
WICEK: — Człowieku! Coś ty z siebie zrobił? Czarną reakcję!

WACEK: — Tiu!, Ze też mnie skusiło zabierać ten flakon!..
WICEK: — Wiadomo, że literat nie będzie trzymał perfum...

WICEK: — No, jeszcze zdążymy! Ale masz naukę na przyszłość!
WACEK: — Lepiej już mi nie wspominaj! Dobrze?..

Na moim ekranie

Babcia i wnuk

Boluś jest niepokieszony. Bo Boluś chodzi dopiero do drugiego oddziału szkoły powszechnej, a w pochodzie pierwszomajowym bierze udział tylko starsza młodzież szkolna.

Boluś jednak chce wszędzie być obecny, chce wszystko widzieć. Od wczesnego ranka pucuje się „świętecznie”, czyści ubranko, glansuje podniszczone buciki, że świecą się, jak nigdy.

Babcia patrzy na te wszystkie przygotowania i mówi:

— Nigdzie nie wyjdiesz. Nie wypuszczę cię dziś z domu...

Utrapienie doprawdy z tą babcią. Ale Boluś wie, że jak kto ma 70 lat, to mu się należą pewne względy, to też mówi napozór spokojnie:

— Jakiś, babciu, miałbym nie wychodzić z domu, kiedy dziś 1-go Maja?

— A właśnie dlatego, że 1-go Maja, nie wyjdiesz — powiada babcia. Może być strzelanina...

Boluś wyrzeczył na babcię niebieskie oczy, bo mu się z początku wcale w głowie nie mogło pomieścić, że babcia to tak mówi, jakby z księżycą — za przeproszeniem — spada. Jakby nie wiedziała, co to się na świecie stało.

Ale po tym pomyślał, że starzy ludzie ruszają się powoli, to może i „pomyślnik” tak że mają od innych wolniejszy, i że wyrozumiałość dla starców trzeba mieć...

— Babuniu — powiedział — babuniu, to ciągle pewnie myślisz, że to dziś tak, jak dawniej, 1-szy Maj — to „granatowi” po bramach z karabinami pochowani i tylko lypią oczami, kiedyby ruszyć na tłum. Tatusi mi przecież opowiadał...

Uczestniczenie w pochodzie majowym groziło często utratą pracy. „Bolszewika”, „komunistę”, który śmiało głosił hasło walki z wyższym mas pracujących — niebezpiecznie było trzymać w fabryce, czy warsztacie. Bo to innych może jeszcze nauczyć upominać się o swoje prawa...

Uczestniczenie w pochodzie — to było narazanie się na aresztowanie, na strzały policji, która szarżowała na kroczący w powadze pod czerwonymi sztandarami tłum.

1-szy Maja przez wiele lat miał więc u sytych mieszczuchów opinię dnia „w którym lepiej nie wychodzić na ulicę”. Dnia, w którym „mogą być zamieszki”.

Daleka wydawała się ludziom pracy droga, po której musieli kroczyć, by zrealizować swe hasła i cele. Walczyli, ale siły w tej walce były bardzo nierówne. I dlatego twarze pod czerwonymi sztandarami były często smutne.

Raptem obróciło się kolo historii. Może dlatego starej babci tak ciężko nadążyć myślą za biegiem zdarzeń?

Dzień 1-go Maja stał się świętem państwowym, oficjalnym. Wszyscy, cały naród bierze w nim udział. Dumnie łopocą dziś czerwone sztandary, a twarze uczestników pochodu radosne są i uśmiechnięte. Świat pracy narazie czuje, że to jego Święto...

W takich mniej więcej słowach 8-letni Boluś wytłumaczył swojej starej babci, że nie potrzebuje się obawiać strzelaniny w dniu 1-ym Maja! (Krab)

Od Wydawnictwa

NASTĘPNY NUMER „EXPRESSU ILLUSTRWANEGO” UKAŻE SIĘ W SOBOTE, DNIA 3-GO MAJA.

Dzisiejsze uroczystości

Miasto tonie w sztandarach i zieleni — Manifestacja na Placu Zwycięstwa i pochód

Miasto tonie w powodzi sztandarów i zieleni. Z gmachów instytucji urzędowych spływają długie flagi czerwone i o barwach narodowych. Wśród czerwieni widać zielone sztandary chłopskie oraz tężowe spółdzielczości, podkreślające powszechność dzisiejszego Święta Pracy.

Odświętny wygląd przybrały domy łódzkie, które poza państwowymi sztandarami udekorowane zostały samorzut-

nie zielenią, godłami narodowymi oraz portretami Dostojników Państwowych.

Wystawy sklepowe również przybrały okolicznościową szatę. Wiele przedsiębiorstw zgłosiło udział do urzędzonego konkursu, który przewiduje liczne nagrody za najbardziej pomysłowe i estetyczne dekoracje.

Nastroj święteczny, który już wczoraj zapanował w mieście, spotęgował się w ciągu dnia dzisiejszego. Od wczesne-

go ranka ulice miasta pokryły się grupami maszerujących manifestantów, spieszących na wyznaczone miejsca zbiórki.

Powszechną uwagę zwracają pięknie udekorowane wozy chłopskie, które zamknięta dla przemarszu, grupy maszerują bocznymi. Na przemarsz ul. Marsz. Stalina udzielono zezwolenia jedynie weteranom 1905 r., więźniom politycznym niemieckich obozów koncentracyjnych, inwalidom, kolumnie kobiecej oraz delegacjom chłopskim.

Zgodnie z ustalonym programem o godz. 10-ej na Pl. Zwycięstwa odbędzie się

MANIFESTACYJNE ZGROMADZENIE,

na którym przemówienia wygłoszą sekretarz KC Polskiej Partii Robotniczej wicemarsz. sejm. Zambrowski, przewodniczący CKW PPS Edward Osóbka-Morawski oraz przedstawiciele OKZZ, organizacji młodzieżowych, Str. Ludowego i Str. Demokratycznego.

Przemówienia będą transmitowane przez megafony, aby obecne tłumy mogły ich wysłuchać.

Po manifestacji uformuje się POCHÓD,

który przeciągnie ulicami miasta. Uczestnicy pochodu kroczyć będą po 12 osób w szeregu. Czoło pochodu otworzy poczet sztandarów ŁK PPR, WK PPS OKZ i Sztandar Narodowy.

Za poczetem sztandarowym kroczyć będzie Prezydium Obchodu 1-go Maja, członkowie Komitetu ŁK PPR, WK PPS i OKZZ, za nimi orkiestra i poczy sztandarowe Str. Ludowego, Samopomocy Chłopskiej, Str. Demokratycznego, Stronnicstwa Pracy i in.

W dalszej kolejności w pochodzie pierwszomajowym ujrzymy robotniczą grupę szturmową z wiedenkatni, weteranów z 1905 i 1918 r., więźniów politycznych, inwalidów, delegacje szkół i wyższych uczelni, Straż Pożarną itd.

Pochód przeciągnie ulicą Marsz. Stalina i Piotrkowską, a po przedefilowaniu przed trybuną z dostojnikami państwowymi i miejskimi rozwiąże się kolejno przy przecznicach aż do Pl. Wolności.

Uroczystości dzisiejsze uświetnią bezpłatne imprezy w kinach i teatrach, oraz na boiskach sportowych.

Święto dzisiejsze zapowiada się wyjątkowo okazale. Łódź, siedziba polskiego proletariatu, gdzie przed laty odbywały się pierwsze w ogóle demonstracje majowe, godnie uczci Święto Pracy w wyzwolonej Polsce! (o.)

OFIARY NA POWODZIAN.

wpłacone w adm. „Expressu”
Pracownicy Centrali Rybnej, Naftowa 1 — zł. 2.670.—
3-cia Świeltica dla dzieci ul. Letnia 3/5 — zł. 1.650.—

Biebow zawiśnie na szubienicy

Skazanemu przysługuje prawo złożenia kasacji

W dniu wczorajszym punktualnie o godz. 16-ej został ogłoszony wyrok w sprawę Hansa Biebow.

Publiczność wysłuchała wyroku spokojnie, w milczeniu. Sentencję wyroku odczytał przewodniczący sędzia Walewski: Biebow otrzymał karę łączną za wszystkie zarzucane mu zbrodnie i

ZOSTAŁ SKAZANY NA KARE ŚMIERCI

i konfiskatę całego mienia.

Następnie, w szeroko opracowanych motywach, Sąd Podkreślił przede wszystkim, że wina została Biebowowi w świetle zeznań świadków całkowicie udowodniona i że jako zbrodniczy syn zbrodniczego narodu musi ponieść zasłużoną karę.

Wyrok musi być holdem dla pomordowanych obywateli Państwa Polskiego i dla tych, którzy z innych miast Europy zostali przemocą włoczeni do ghetta łódzkiego.

Biebow przyjął wyrok spokojnie, ożywił się tylko w chwili, gdy Sąd zapowiedział, że

WYROK NIE JEST OSTATECZNY,

bowiem w ciągu 7 dni stronom przysługuje kasacja.

„Amnestia” dla obcych walut

Kupcy i przemysłowcy będą mogli zaopatrzyć się w najkonieczniejsze surowce

Ministerstwo Przemysłu i Handlu powzięło bardzo znamienne decyzje dla kupiectwa i przemysłu prywatnego.

Mianowicie, Ministerstwo pozwoliło kupcom prywatnym i przemysłowcom na zakup towarów zagranicznych za własne, zagraniczne środki płatnicze na Międzynarodowych Targach w Gdańsku.

Źródło zdobycia waluty zagranicznej nie będzie interesowało absolutnie czynników urzędowych.

W najbliższym czasie Ministerstwo ogłosi listę towarów, których nabycie w powyższy sposób będzie dozwolone, a to celem ułatwienia sektorowi prywatnemu zaopatrzenia się w najkonieczniejsze środki wytwórcze i surowce.

Po ogłoszeniu listy zainteresowani kupcy i przemysłowcy powinni jak najszybciej skierować zapotrzebowanie do Izby Przemysłowo-Handlowej.

Motocykle dla każdego

produkować będzie polski przemysł motoryzacyjny

Na podstawie wykonanego w fabryce Brevillier i Urban w Ustroniu prototypu silnika motocyklowego przystąpiono do seryjnej fabrykacji popularnych motocykli.

Przewidywana zdolność produkcyjna fabryki wyniesie 1.000 sztuk miesięcznie.

Przy produkcji seryjnej współpracować będą Państwowe Zakłady Metalurgiczne w Andrychowie i huta „Ludwików” w Kielecach.

Fabryki te będą wytwarzały poszczególne części, całość zaś składana będzie w montowni w Nowej Wsi koło Katowic.

W roku 1948 projektuje się podwyższenie produkcji do 2.000 sztuk miesięcznie.

Ponadto będzie rozwinięta produkcja seryjna motocykli innych litraży do 1.300 miesięcznie.

Nowy typ polskiego motocykla z silnikiem 12,5 cm sześć. zaprezentuje polski przemysł motoryzacyjny na najbliższych Targach w Parwzu.

Anglicy palą mniej

Spór między W. Brytanią a USA o... papierosy

Wonne „Chesterfielddy”, „Lucky Strike”, „Camel” są palone obecnie w prawie wszystkich krajach Europy. Stanowią one jedną z poważniejszych pozycji w eksporcie amerykańskim. Również są poważną pozycją w angielskim budżecie importowym. Anglicy na terenie wysp brytyjskich palą wyłącznie papierosy amerykańskie.

W okresie wojny Ameryka dostarczała po stosunkowo niskich cenach papierosów wraz z transportami żywności i materiałów wojennych. Duże przesyłki tych papierosów nadeszły również poprzez UNRRA. Obecnie jednak sytuacja się zmieniła i Brytyjczycy stwierdzili, że w ubiegłym roku wydali ponad 200 milionów dolarów na zakup papierosów. Anglicy, którzy są obecnie w bardzo ciężkiej sytuacji finansowej, byli zaskoczeni wysokością sum... puszcanych z dymem.

Londyński korespondent dziennika „Chicago Sun” donosił przed kilkoma tygodniami, że rząd brytyjski chce za wszelką cenę oszczędzać z trudem pozyskane w Stanach Zjednoczonych dolary postanowił sprowadzać zamiast amerykańskiego — tytoniu greckiego. Tymczasem rząd amerykański zagroził, iż takie tranzakcje z Grecją będzie uważał za pogwałcenie umów handlowych. Rząd brytyjski wyrzekł się zamiaru zredukowania zakupu tytoniu w Ameryce. Palacze angielscy ze spokojem mogli się nadal oddawać paleniu wonnych „amerykanów”.

W tych dniach minister Dalton wygłosił mowę budżetową. Jeden punkt szczególnie zelektryzował i zaskoczył całe społeczeństwo brytyjskie. Było to podwyższenie cen na papierosy o 1 szyling na paczce zawierającej 20 sztuk, czyli o przeszło 100 złotych. Zarządzenie to ma na celu nie tyle zwiększenie dochodów, ile zmniejszenie konsumpcji. Anglia sprowadza z Ameryki przeszło 125 milionów kilogramów tytoniu. Gdyby Anglicy o 1/4 palili mniej papierosów, niż dotychczas, oszczędzono by około 50-ciu milionów dolarów. Oszczędności te są w Anglii konieczne, bowiem dolary z pożyczki amerykańskiej szybko zostały pochłonięte przez niezbędne inwestycje.

Minister Dalton radził palaczom brytyjskim: „Palcie trochę wolniej, wyrzucacie niedopałki trochę później”. Rady te również może powinny znaleźć zasto-

sowanie i u nas, mimo, że w Polsce sytuacja zaopatrzenia ludności w tytoń jest wielokrotnie lepsza. Ale oszczędzanie jeszcze nikomu nie zaszkodziło.

Ale wróćmy do Anglików i ich tytoniowych kłopotów. Zdyscyplinowane społeczeństwo brytyjskie przyjęło zarządzenie nie powyższe, jak zwykle, bez narzekania. Anglicy są przyzwyczajeni do ograniczeń, które nawet po zwycięskiej wojnie, nie zostały zniesione ze względu na to, że w fatalnie gospodarowanym kraju wciąż odczuwa się brak artykułów pierwszej potrzeby, przede wszystkim żywności i nieproporcjonalnie dużo towaru się eksportuje, aby tylko uzyskać dewizy i możliwość zakupu, przede wszystkim w

USA, niezbędnych artykułów.

Amerykanie nie pozwolili zakupywać Anglikom tytoń w Grecji. Anglicy więc postanowili mniej palić. Postanowienie to wywołało popłoch wśród plantatorów tytoniu w południowych stanach Ameryki, szczególnie w Wirginii. Widzą oni, że w niedługim czasie będą musieli poważnie zmniejszyć uprawę tytoniu, którego tak znaczną część konsumowała Wielka Brytania. Setki kilometrów kwadratowych urodzajnej, czerwonej ziemi, rodzącej jeden z najlepszych gatunków tytoniu świata — leżeć będzie odłogiem. Ale Ameryka nie będzie mogła wysunąć formalnego protestu do Wielkiej Brytanii, że ta kupuje mniej tytoniu. (z.)

Co usłyszymy przez radio

dziś, dn. 1-go maja oraz jutro, dn. 2-go maja

Program na czwartek 1 Maja 1947 roku.

6.57 „Na barykadach...” — (płyta), 7.02 Muzyka, 7.30 Koncert paronny chóru i orkiestry robotniczej, 8.00 Dziennik, 8.20 (z łodzi) Program na dziś, 8.25 Muzyka, 8.30 (z łodzi) Nabożeństwo z kościoła Garnizonowego w Łodzi 9.30 (z łodzi) Muzyka słowiańska z płyt, 10.00 (z łodzi) „Pozdrowienie 1-Majowe” — a) Przem. prezyd. m. Łodzi Ob. E. Stawieńskiego, b) Przem. woj. Łódzkiego Ob. P. Szymanka, 10.15 (z łodzi) Muzyka polska z płyt, 10.45 (z łodzi) Transm. manifestacyjnego Zebrań 1 Majowego na Placu Zwycięstwa oraz defilady, 11.30 (z łodzi) Rezerwa z płyt muzyki polskiej, 14.00 (z łodzi) „Dzieci świętują 1 Maja” — montaż z płyt, 14.15 Aud. dla świeżożeńców, 15.10 „W blaskach 1-majowej pieśni” — aud. słowno-muzyczna, 16.00 „Święto Pracy” — aud. słowno-muzyczna, 16.20 Koncert muzyki słowiańskiej, 17.00 (z łodzi) „Podwieszorek przy mikrofonie” — Wylk.: — Orkiestra B. Łopatowskich, Z. Sykulska, J. Sztaiber, W. Brzeziński — piosenki, Łódzka Czwórka Radiowa, F. Leszczyńska — akomp., M. Mirska — refreny, J. Sikirski — konfer., 18.15 Pogadanka Z. Mlynskiego, 18.30 Audycja wojskowa, 18.55 (z łodzi) „Twarde Serce” — montaż słowno-muzyczny w reż. Z. Korpalki, 19.20 Montaż dźwiękowy z obchodu 1 Maja w stolicy, 19.57 Sygnał czasu i hejnał z Wierzy Marjańskiej, 20.02 Dziennik — (w tym montaż dźwiękowy „1 Maja w Europie”) 20.30 Feliks Nowowiejski — „Symfonia Pracy”, 21.10 „Pochód 1-szo Majowy” — fragment z książki J. Putramenta p. t. „Rzeczywistość”, 21.45 „U naszych przyjaciół” 21.55 „Dzień sportu robotniczego” — reportaż dźwiękowy, 22.15 Muzyka taneczna w wyk. Orkiestry P.R. pod dyr. J. Cajmera, 23.00 Ostat. wiad. dzien. nika radiowego, 23.15 Program na dzień następn. 23.25 (z łodzi) Koncert życzeń, 23.55 (z łodzi) Program lokalny na jutro, 23.58 (z łodzi) Zakończenie audycji i Hymn.

Piątek 2 maja 1947 roku.

6.00 Sygnał czasu, „Kiedy ranne...” i kalendar. 6.05 Dziennik, 6.20 Gimnastyka, 6.30 Muzyka, 6.57 Sygnał czasu, aud. na „Dzień dobry”, 7.02 Muzyka, 7.15 Wiadomości poranne oraz przegląd prasy, 7.35 (z łodzi) Program na dziś, 7.40 Koncert Orkiestry P. R. pod dyr. A. Rezlera, 8.30 Informacje ogólnopolskie, 8.40 Skrzyńka P.C.K. 8.50 Informacje lokalne, 8.55 Przerwa, 14.00 (z łodzi) Muzyka z płyt, 14.30 (z łodzi) „O Państwowym Instytucie Książki” — pag. mgr. M. Dembowskiej, Wodzinowskiej, 14.40 (z łodzi) Kronika i Komunikaty, 14.45 (z łodzi) Koncert Reklamowy, 15.00 „Jak śpiewają dzieci w różnych krajach” — aud. słowno - muzyczna dla dzieci, 15.30 Audycja rozrywkowa w wyk. Zespołu Instrumentalnego J. Cajmera z udz. A. Zabczyńskiego — piosenki, 16.00 Dziennik, 16.12 Recital śpiewaczy Pola Nury — bas, akomp. W. Szpilman, 16.30 Audycja dla chorych w opr. Ks. M. Rekęsa, 16.45 Koncert żeńskiego zespołu wokalnego i kapeli ludowej z Czechosłowacji, 17.00 (z łodzi) Faleton S. Grodzkiej, 17.10 Reportaż, 17.20 (z łodzi) „Sirena przed mikrofonem” — audycja słowno-muzyczna w opr. S. Grodzkiej, 17.50 Koncert dla przodowników „Świata Pracy”, 18.35 Aud. Ochotniczej Straży Ogniowej, 18.42 Skrzyńka P.K.O. 18.45 Audycja dla wsi, 18.55 „U naszych przyjaciół” — „Szwecja kraj ciszy”, 19.15 Audycja poetycka, 19.25 Koncert symfoniczny — w przerwie — Dziennik z W-wy, 21.45 „Radiowy Uniwersytet Ludowy”, 22.00 W rocznicę III-go Powstania Śląskiego — reportaż dźwiękowy, 22.20 (z łodzi) Koncert życzeń (cz. I-sza), 23.00 Ostat. wiad. dziennika radiowego, 23.15 Program na dzień następn. 23.25 (z łodzi) Koncert życzeń (cz. II-ga), 23.55 (z łodzi) Program lokalny na jutro, 23.58 (z łodzi) Zakończenie audycji i Hymn.

Nasze Rady

NINA Z TOMASZOWA. Dotychczas nie było należono na piegi radykalnego lekarstwa. Dobrze jest na włosną naświetlać twarz lampą kwarcową i stopniowo opalić ją sztucznie — będzie potem mniej wrażliwa na promienie pozafioletkowe. Ze środków domowych stosować można przecieranie twarzy 3 procentową utlenoną. Rozjaśnia ona piegi. Wybielają również piegi: sok ogórkowy, pomidory, z czarnej rzodkwi (oczywiście sok z surowych jarzyn, którym należy codziennie posmarować wieczorem twarz). Dobrze jest również zsiadłe mleko, porzeczki, poziomki. Do walki z piegami służą kremy i pudry tak zwane światłochronne. Nie są też obojętne kolory noszonych sukien i kapeluszy. Dla kobiet ze skłonnością do piegów najlepsze są kolory: czerwone, brązowe, niebieskie — neutralizują bowiem działanie promieni pozafioletkowych.

JADZIA Z GDAŃSKA. Dlaczego w drugim liście nie napisałaś, Jadziu, o co Ci chodzi? Miałabyś już odpowiedź. Gdybyś wiedziała ile do „Dziennika Naszych Rad” przychodzi codziennie listów — zrozumiałabyś, jak trudno jest na nie szybko odpowiedzieć.

CHŁOPAK BEZ SZCZĘŚCIA. Pyta Pan: „Czy człowiek może otrzymać w życiu to, czego pragnie, za czym tęskni?” Oczywiście, że może, tylko, że natura ludzka jest tego rodzaju, że jak tylko osiągnie człowiek to, co sobie wymarzył, już pragnie czegoś nowego, już za czymś innym wdycha i... znów jest „nieszczęśliwy”.

HALINKA Z WRZESZCZA. Skłoda Fosmety czarna trwa pół roku. Szkoły takie znajdują się we wszystkich większych miastach przy znanych zakładach kosmetycznych. O kosztach musi się Pani poinformować w wybranej przez siebie szkole. Dyplom otrzymuje się po zdaniu egzaminów które zakończają kurs.

JEW-SKI. Zbyteczne owłosienie może Pan usunąć przy pomocy tak zwanego depilatoru — dostanie Pan tego rodzaju preparaty w perfumerii czy składzie apiecznym, naszym zdaniem jednak, niepotrzebnie przywiązuje Pan do tego taką wagę. Są ludzie, którzy twierdzą, że bujny zarost, jest dowodem... męskości.

KONKURS LETNI
„Expressu Ilustrowanego”
Kupon Nr. 12
Wyciąć i zachować!

Andrzej Zański

Wróć
gdy będzie ci źle...

Michalina całuje ją zawsze serdecznie na przywitaniu i pyta zaraz na wstępie:

— A co słysząc u nas w domu?

— Po staremu, po staremu! — Z rozargnieniem odpowiada Zośka. — Ojciec ostatnio miał znowu swoją „trzydniówkę”.

— Tak, tak ojciec jest niepoprawny — stwierdza z melancholią kochanka Toma Hukana — a matka?

— Wzięła się ostatnio do robienia swetrów. Praca nie bardzo ciężka, ale płaca nie wiele... Matka pracuje stale do późnej nocy.

— A o mnie wspominała kiedy?

— Owszem. Przedwczoraj wieczorem, robiąc swetr z bordowej włóczki, powiedziała nagle: „Taki swetr przydał by się mojej biednej Michalinie, na zimę!”

Michalina wstrzymała na moment oddech.

— Dlaczego mama powiedziała „biednej”?

Zośka zniżyła głos.

— Mama jest zdania, że twoja miłość skończy się źle, bo pan Hukan nie ożeni się z tobą, ale pobawi się tylko i rzuci dla innej.

Michalina uśmiecha się nieznacznie.

Ach co może wiedzieć jej matka, o prawdziwym uczuciu, jakie połączyło ją z Tomem Hukanem?

W zasadzie ma ona niby rację, bo tacy panowie jak Tom, niechętnie żenią się z dziewczętami ze szarych kamienic dalekiego przedmieścia. Ale dzieje się to może dlatego, że dziewczęta te nie umieją przywiązać do siebie na dłuższy swoich, pochodzących z zupełnie innego środowiska, kochanków.

Co innego ona, Michalina. Ona zna dokładnie swoje braki. Czyta więc wiele, ażeby się dokształcić i powiększyć za-

sób wiadomości, a tym samym zbliżyć się do poziomu jego inteligencji.

W sąsiedniej kamienicy mieszka pani Tarlińska, emerytowana artystka teatralna. Michalina przychodzi do niej dwa razy tygodniowo i bierze u niej lekcje... dobrych manier i sztuki odpowiedniego zachowania się w dobrym towarzystwie.

Stara aktorka jest wytrwała nauczycielką, a Michalina Berdyszówna pilna i czenna, robi więc szybkie postępy: już teraz wie, że może wszędzie pokazać się w towarzystwie Toma, nie przynosząc mu wstydu. Tarlińska zaś powtarza za każdym razem:

— Ludzie są strasznie małostkowi i powierzchowni. Przywiązują wagę do drobnostek, dla tego więc moje dziecko nie bagatelizuj sobie towarzyskich konwenansów. — powtarza za każdym razem pani Tarlińska.

Jest jednak jeszcze jeden zasadniczy moment, dla którego Tom nie odejdzie od niej nigdy: bo żadna chyba kobieta nie kochała tak bardzo mężczyzny, jak ona swego chmurnego księcia.

I dlatego Michalina wierzy święcie, że w końcu zwyciężyć musi wierność jej ogromnej miłości.

— A mama powiada o mnie „biedna Michalina”. — Kochanka Toma Hukana po wyjściu siostry siedzi z książką na otomanie i uśmiecha się do swoich dalekich marzeń.

— Poczciwe matczyko, trapi się o mnie całkiem niepotrzebnie. Wkrótce je-

dnak przekona się, kto z nas obu miał rację...

Po ojcu odziedziczyła pasję fantazjowania. Przemyka więc oczy i odrzućwszy na bok książkę, oddaje się całej marzeń.

Znów widzi się w białej sukni z dufgim welonem, w mirtowym wieńcu na głowie, idącą wśród grania organów i iluminacji tysiącznych świateł przez nawę kościoła.

— Przed chwilą ksiądz w białej kapie związał im dłonie białą stulą, a ona idzie teraz u boku Toma z podniesioną głową, dumna i szczęśliwa.

Pod filarem stoi jej matka. Spogląda na nią, gorącymi oczyma, a w oczach ma łzy.

Michalina szybko podchodzi do niej, a bierze ją w objęcia.

— Widzisz — powiada — martwiłaś się niepotrzebnie, bo zwyciężyła wreszcie moja miłość.

Obraz ten wyczarowała sobie w duszy chyba już ze sto razy, zna go więc na pamięć.

Przemyka oczy i marzą jej się nowe cudowności...

Dzień przed ślubem zapytuje Toma: — Czy nie uważasz, że moglibyśmy odwiedzić moich rodziców?

Ogromny Tom (o dziwo!) uśmiecha się do niej dobitnie.

— Dlaczego nie powiedziałaś mi tego wcześniej? Chodź, jedziemy!

(D. c. n.)

Chleb na kartki z miesiąca maja

Na karty żywnościowe z m-ca maja 1947 r., oraz na karty z tegoż miesiąca z nadrukiem R. C. A. (Rejonowa Centrala Apropizacyjna) od dnia 1 do 15. 5. 47 r. włącznie będzie sprzedawany chleb żytni w cenie zł. 3 za 1 kg.

Kat. I i Kat. I R.C.A. na odcinki Nr Nr 1, 2, 11, 12 i 13 do 1 kg chleba.

Kat. „C” i Kat. „C” R.C.A. na odcinki Nr Nr 1 i 2 po 1 kg chleba.

Na karty żywnościowe „M.K.” (Ministerstwo Komunikacji) z m-ca maja 1947 roku realizowane będą następujące odcinki na chleb:

Kat. „M.K.” pracownicza odcień bładniebieski — na odcinki Nr Nr 29, 30 i 31 po 2 kg chleba.

Zaznacza się, że na karty żywnościowe Kat. IR oraz Kat. IR z nadrukiem R.C.A., będzie wydawany w zamian chleba żytniego chleb pszenno, o czym nastąpi dodatkowe ogłoszenie.

Wyjazd służbowy - pociągiem Zużyte samochody i motocykle pójdą na przetarg publiczny

Wobec odbudowania sieci kolejowej Min. Ziemi Odzyskanych zarządziło, aby przy wyjazdach służbowych posilkowano się przede wszystkim kolejami. Tylko w wypadkach szczególnie konieczności dopuszczalna jest podróż samochodem.

Władze wszystkich instancji mają przeprowadzić niezwłocznie dokładną selekcję taboru, eliminując samochody i motocykle zużyte, a w eksploatacji już nieopłacalne. Samochody i motocykle, wycofane z ruchu, będą sprzedane przez przetarg publiczny.

Pożar fabryki przy ul. Pomorskiej 141

Straż pożarna wezwana została wczoraj do pożaru fabryki przy ul. Pomorskiej 141.

W Państwowej Fabryce Nr 20 Łódzkiego Zjednoczenia Przemysłu Włókiennego, mieszczącego się w parterowym budynku, zapalił się szarpacz, który też częściowo uległ zniszczeniu. Przyczyną ognia było zatarcie się łożyska.

Przybyłe na miejsce 3 oddziały straży szybko opanowały sytuację, nie dopuszczając do rozszerzenia się ognia. (i)

Złodzieje w szkole Skradli maszynę i pieniądze

Do lokalu szkoły powszechnej Nr 7 przy ul. Podmiejskiej 21, zakradli się złodzieje.

Łupem złoczyńców padła maszyna do pisania, około tysiąca złotych gotówki i inne przedmioty. (i)

Straszny wypadek przy wyskakiwaniu z tramwaju

64-letni Jan Derdas, zamieszkały przy ul. Łagodnej 67, będąc w stanie nietrzeźwym usiłował wyskoczyć z będącego w biegu tramwaju.

Ponieważ Derdas był w dodatku pijany, skok się nie udał i Derdas dostał się pod koła doczepnego wagonu, które odcięły mu nogę. W stanie groźnym przewieziono go do szpitala „Betleem”. (i)

Poprawa bytu nauczycieli na specjalnej komisji Min. Oświaty

Odbyło się posiedzenie organizacyjne komisji, powołanej przez Ministra Oświaty dla opracowania projektów reformy przepisów pragmatycznych i uposażeń wycieczki pracowników oświatowych.

Ustalono główne wytyczne prac komisji oraz powołano 5 podkomisji dla opracowania spraw poszczególnych grup pracowników oświatowych.

Komisja ta składa się z przedstawicieli Ministerstwa Oświaty, KCZZ, ZNP i Zw. Zaw. Pracowników Państwowych. (v)

Ogłaszajcie się w Expressie Ilustrowanym

Zmiany na kolejach

Zwiększona ilość pociągów podmiejskich. — Torpedy Łódź—Warszawa. — Nowy rozkład jazdy wchodzi w życie od 4 bm.

W nocy z 3-go na 4-go maja o godz. 0 min. 11 wchodzi w życie nowy rozkład jazdy pociągów.

Letni rozkład jazdy wprowadza oprócz istniejących już bezpośrednich połączeń w ruchu międzynarodowym z Praga, Paryżem, Sztokholmem i Goeteborgiem nowy pociąg pospieszny Gdynia — Praga Czeska, który będzie posiadał wagony bezpośrednie Gdynia — Wiedeń, Szczecin — Praga.

Pociąg w tym składzie kursować będzie codziennie, natomiast trzy razy w

tygodniu posiadać będzie wagon sypialny Warszawa — Bazylea przez Łódź Kaliską — Wrocław — Pragę — Liwz — Buchs.

Dwa razy w tygodniu kursować będzie wagon sypialny Goeteborg — Kłodzko oraz pięć razy w tygodniu Gdynia — Kłodzko przez Poznań — Wrocław.

Do pociągu Orient-Express, który od 4 maja będzie odchodził z Warszawy Gł. o godz. 13,30, wprowadzone zostaną wagony bezpośrednie Warszawa — Rzym przez Pragę, Wiedeń; Warszawa — Belgrad i Warszawa — Bukareszt przez Bo-

gumini, Bratysławę, Budapeszt (do Bukaresztu trzy razy w tygodniu).

W ruchu wewnętrznym nowy rozkład jazdy przewiduje szereg nowych połączeń bezpośrednich z Jelenią Górą, Kudową Zdrój, Kołobrzegiem, Ustką, Polczym Zdrój, Łabą, Helem itd.

Szczegółowe rozkłady jazdy wszystkich pociągów, jako też skrócone rozkłady bezpośrednich połączeń międzynarodowych w komunikacji z Polską i skrócone rozkłady bezpośrednich połączeń w dalekobieżnym wewnętrznym ruchu kolejowym, zawarte są w Urzędowym Rozkładzie Jazdy. Ukazę się on w najbliższych dniach w sprzedaży i będzie obowiązywał w okresie letnim od 4 maja do 4 października br.

Jednak inowacja na trasie Warszawa — Łódź — Warszawa wprowadzone zostają torpedy. Dwie pary pociągów motorowych pospiesznych kursować będą codziennie na tej trasie.

Przewidziane jest również zwiększenie ilości pociągów podmiejskich w godzinach majowego dojazdu do pracy i zajęć szkolnych.

Ze względu na niewystarczającą ilość parowozów i wagonów, około 15 proc. pociągów, przewidzianych w nowym rozkładzie jazdy, nie będzie jednak mogło być uruchomionych pjuż od 4.V. br.

Pociągi te oznaczone są w rozkładzie jazdy uwagą „Na razie nie kursują. O uruchomieniu nastąpi oddzielne ogłoszenie”. Wprowadzone one mają być do ruchu od 1 lipca br.

Uważajcie na jezdni!

Znowu kilka ofiar wypadków samochodowych

Na ulicach Łodzi znowu wydarzyło się kilka wypadków samochodowych, które pociągnęły za sobą liczne ofiary.

6-letni Mieczysław Kwieciński, zamieszkały przy ul. Rzgowskiej 239, bawił się przed domem. Dziecko w pewnym momencie zeszło na jezdnię. W tymże czasie nadjechał samochód ciężarowy, prowadzony przez szofera Henryka Spółskiego ze wsi Niechcice, pow. Piotrkowskiego. Szofer nie zdołał już zahamować maszyny, dziecko znalazło się pod kołami. Przybyły lekarz Pogotowia Ratunkowego stwierdził zgon. Szofer został zatrzymany do dyspozycji władz prokuratorskich.

Na Al. Kościuszki przed posesją Nr 65 samochód „Willis”, prowadzony przez szofera, Władysława Grzybowskiego, najechał na latarnię uliczną. Maszyna ule-

gła kompletnemu rozbiciu, zaś kierowca oraz siedzący obok niego Stanisław Siciński, odnieśli ciężkie obrażenia ciała i zostali przewiezieni do szpitala miejskiego w Radogoszczu.

Przy ul. Wólczańskiej 128 samochód ciężarowy „Ford”, należący do Państwowego Przemysłu Transportowego w Łodzi, najechał na przechodzącą przez jezdnię Irenę Bartosik (Piekarska 13). W stanie ciężkim kobietę odwieziono do szpitala św. Jana, szofer został zatrzymany.

Mnożące się ostatnio wypadki na ulicach świadczą, nie tylko o nieprzestrzeżeniu przez szoferów obowiązujących przepisów, ale także o lekkomyślności samych przechodniów, którzy nie zwracają należytej uwagi na to, co się dookoła nich dzieje. A skutki tego bywają bardzo tragiczne. (i)

Za oświetlenie mieszkania

nie będziemy płacić więcej, każda jednak zbyteczna kilowatogodzina będzie nas drogo kosztować

W związku z rosnącym uprzemysłowieniem kraju wzrasta również zapotrzebowanie na energię elektryczną. Jednocześnie jednak obserwujemy niepokojące zjawisko marnotrawstwa.

W roku 1938 zużyto w Polsce na cele przemysłowe 3.050.000 kWh prądu, a w roku 1946 spożyto na ten cel 4.290.000 kWh, tj. o 40 procent więcej. Produkcja nasza wyniosła w tym okresie 80 procent przedwojennej, czyli produkując o 20 procent mniej, zużyliśmy jednocześnie o 40 procent więcej energii elektrycznej.

Dysproporcja ta świadczy o lekkomyślnym nadużywaniu energii elektrycznej w przemyśle, co jest takim samym marnotrawstwem materiałów, jak trwonienie węgla.

Tak samo energia elektryczna nadużywana jest dla potrzeb domowych. Zu-

życie energii na ten cel wzrosło z 230.000 kWh w 1948 r. do 350.000 kWh w 1946 r., tj. o 52 proc. w liczbach bezwzględnych, a w przeliczeniu na jednego mieszkańca nawet o 78 Procent.

Powody tak lekkomyślnego stosunku do zużycia prądu polegają z jednej strony na braku wyrobienia społecznego i zrozumienia strat spowodowanych marnotrawstwem, a z drugiej strony — na cenie prądu.

Energia elektryczna należała u nas dotąd do najtańszych rzeczy, zastosowano do niej mnożnik 13, podczas gdy ogólny wskaźnik cen w porównaniu do przed wojennego przekroczył 120.

Dlatego też Centralny Zarząd Energetyki przystąpił do takiego zrekonstruowania taryfy, aby przeszkodzić marnotrawstwu, nie obciążając jednak budżetu ludzi pracy. Taryfa dla przemysłu zosta-

ła podwyższona od 1 kwietnia rb. o 100 procent. Nowa taryfa dla mieszkań jest w opracowaniu i będzie wprowadzona za kilka miesięcy.

Jedno jest pewne: do określonego maksimum, które powinno w zupełności wystarczyć na oświetlenie mieszkania a nawet na podgrzanie na maszynie śniadania, czy kolacji — podwyżka nie będzie wprowadzona. Natomiast kosztowne będzie bardzo przekroczenie tego maksimum: na ogrzewanie mieszkań elektrycznością nie możemy sobie pozwolić.

Obecnie, w okresie letnim, problem ten nie jest tak palący, natomiast poczynając od jesieni, zużycie prądu na ten cel wzrasta niewspółmiernie, osiagając zawrotne rozmiary w okresie zimy, kiedy to elektrycznie nasze ciągle są w niebezpieczeństwie w ogóle unieruchomienia produkcji prądu.

Wszyscy winniśmy wziąć udział w walce z marnotrawstwem prądu, tak bardzo potrzebnego nam do realizacji 3-letniego planu odbudowy kraju! (k)

Pomoc prawna dla najbiedniejszych Ciekawy projekt Naczelnej Rady Adwokackiej

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej opracował ciekawy projekt w sprawie udostępnienia pomocy prawnej najszerzszym rzeszom ludności miejskiej i wiejskiej.

We wszystkich miastach wojewódzkich mają powstać Biura Społecznej pomocy Prawnej. Będą one prowadzić wykazy adwokatów, którzy wyrażają gotowość udzielania pomocy prawnej na zasadach określonych w regulaminie biura.

Z biegiem czasu ekspozytury tych biur powstaną również i w innych miejscowościach.

Zgłaszającym się klientom będzie przysługiwało prawo swobodnego wyboru ad-

wokata z przedstawionego mu wykazu. Jeżeli zgłaszający się nie korzysta z tego prawa — przewodniczący wyznaczy mu adwokata według kolejności.

Za porady prawne i prowadzenie spraw sądowych pobierane będą niewielkie honoraria, przy czym 15 proc. z nich adwokat będą obowiązywać przekazywać na rzecz Biura Społecznej Pomocy Prawnej, które — po pokryciu kosztów utrzymania — będzie przeznaczało resztę na społeczne cele adwokatury.

Odpowiedni projekt regulaminu został już wniesiony na posiedzenie plenarne Naczelnej Rady Adwokackiej. (v)

Otwarcie Miejskiego Ogrodu Botanicznego

W dniu 1 maja br. nastąpi otwarcie dla publiczności Miejskiego Ogrodu Botanicznego. Ogród mieści się przy ul. Krzemienieckiej (róg 11-go Listopada) w sąsiedztwie Ogrodu Zoologicznego. Dojazd do krańcowego przystanku linii tramwajowej Nr 9.

Miejski Ogród Botaniczny, częściowo urządzony już w roku ubiegłym, służył w minionym sezonie do poglądowego nauczania przyrody w szkołach łódzkich.

W roku bieżącym wycieczki szkolne będą mogły korzystać z ogrodu w dni powszednie w godz. od 8 — 12-ej.

Wskazówek odnoszących się do zwiedzania udzielać będzie Kierownictwo Ogrodu (tel. 192-30).

Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Łodzi

podaje do wiadomości, iż dnia 29 kwietnia rb. o godz. 12 w południe nastąpiło otwarcie

Hali Towarowej przy Placu Barlickiego Nr. 1 (dawny Zielony Rynek).

Hala Towarowa posiada 37 kiosków z następującymi działami:

Towary włókiennicze. Gotowa konfekcja damska i męska z pomieszczeniem do przymierzeń. Towary spożywcze: nabiał, pieczywo, warzywa, owoce, przyprawy i korzenie, marynaty, konserwy. Artykuły gospodarstwa domowego. Dział rybny z wszelkiego gatunku rybami żywymi i śniętymi. Dział księgarski. Drogeria, artykuły żelazne, stoisko z rowerami, galanteria i wszelkiego rodzaju przybory krawieckie.

Hala Towarowa pierwszy w naszym mieście bazar spółdzielczy zaopatrzona jest w nowoczesne urządzenia higieniczne na wzór zachodnio-europejski.

Powszechna Spółdzielnia Spożywców w Łodzi

STANOWI TWIERDZĘ SZEROKICH MAS LUDZI PRACY W WALCE O WYZWOLENIE OD WYZYSKU. JEST NAJWIĘKSZĄ I NAJBOGATSZĄ SPÓLDZIELNIĄ W POLSCE, POSIADA WIELKI MAJĄTEK WŁASNY W RUCHOMOŚCIACH I NIERUCHOMOŚCIACH, ROZBUDOWANY APARAT WYTWÓRCZOŚCI WŁASNEJ, TWORZY NOWE PLACÓWKI UCZCIWEGO HANDLU, ZABEZPIECZA CZŁONKOM SOLIDNE ZAOPATRZENIE W TOWARY RÓŻNEGO GATUNKU.

Powszechna Spółdzielnia Spożywców

dąży do całkowitego zaopatrzenia potrzeb swych członków, broni interesów robotnika w walce o codzienną egzystencję, czuwa nad regulacją rynku spożywczego.

Wszyscy ludzie pracy należą do P. S. S.

Proces stu katów

odbędzie się w sierpniu w Oświęcimiu

Przed Najwyższym Trybunałem Narodowym na specjalnej sesji wyjazdowej w Oświęcimiu odbędzie się w sierpniu bieżącego roku olbrzymi proces przeciwko 100-tu zbrodniarzom hitlerowskim. Zbrodniarze ci byli członkami załogi obozu w Oświęcimiu i najbliższymi współpracownikami Hoessa.

Zgłosiły się setki świadków z całej Polski, jak również i z zagranicy w celu złożenia zeznań przeciwko zbrodniarzom. (y)

Nieletni złodzieje okradali kościoły

W kościele Przemienienia Pańskiego przy ul. Rzgowskiej 88 schwytyany został na gorącym uczynku kradzieży 16-letni Jerzy Wojski, zamieszkały na Choinach przy ul. Potulnej 1.

Usiłował on opróżnić puszkę z pieniędzmi, zamiar ten został jednak udaremniony i młodociany złodziej znalazł się pod kluczem. (i)

Spekulacja, bimber i „lewa kasa“

sprowadziły nowych pensjonariuszy do Obozu Pracy

W ostatnich dniach Komisja Specjalna skierowała do Obozu Pracy szereg szkodników społecznych.

Wojciech Warmikowski, przewodniczący zarządu Spółdzielni Pracy Elektryków oraz Julian Waszyński, prezes Rady Nadzorczej tego przedsiębiorstwa sporządzali fikcyjne rachunki, nie ewidencjonowali wpływów i prowadzili t. zw. „lewą kasę“, za co Komisja Specjalna odizolowała ich od społeczeństwa na przeciąg 6 miesięcy.

Za nieprawne garbowanie skór skazani zostali na okres 6 miesięcy: Pankiewicz Julian, zam. w Warszawie, Skórski Henryk, zam. w Wawrze i Klups Józef, zam. w Wawrze. Na okres 3 miesięcy: Puzio Stanisław, tokarz zam. w Służewie.

Za nieprzepisowy przemiał mąki skazani zostali na jeden rok obozu pracy: kierownik młyna Zatoski Zygmunt, zam. w Warszawie i Plaszyński Czesław, buchalter, zam. w Ursusie.

Wierkowski Józef, sklepikarz został skazany na okres 3 miesięcy za handel mąką o nieprzepisowym przemiale.

Za niedozwolony handel samogonem skazani zostali na okres od 3 do 6 miesięcy obozu: Jarmułowski Antoni, Szendowska Jadwiga, Kubis Maria.

Ponadto cały szereg osób skazano od 3 do 12 miesięcy za spekulowanie artykułami pierwszej potrzeby nadużycia urzędnicze, szaber- i przestępstwa dewizowe.

Zebrań Izby Przemysłowo-Handlowej

We wtorek w sali konferencyjnej Izby Przemysłowo-Handlowej w Łodzi odbyło się Plenarne Zebranie Izby.

Sprawozdanie z działalności Izby złożył prezes Bayer. Okazuje się, że Izba grupuje ponad 18 tys. firm handlowych i 3 i pół tys. firm przemysłowych.

Jeśli chodzi o sektor prywatny — to dobre osiągnięcia będzie można uzyskać na odcinku handlu tylko wówczas, gdy kupiectwo zdolne będzie do intensywnego wysiłku, by pokonać te trudności i je zwalczyć.

Dzięki starniom Izby, obligacje PPOK przyjmowane są obecnie jako zabezpieczenie kredytów, oraz wadła i kaucje w przetargach państwowych. (b)

WYSTAWA KSIĄŻEK W GDAŃSKU.

W bibliotece miejskiej w Gdańsku otwarta została wystawa książek i druków poświęconych sprawom Ziemi Zachodnich, świadczących o polskości tych terenów.

Wystawa została urządzona przez Zachodni Komitet Dziennikarski i bibliotekę miejską w Gdańsku.

SPORT

Wyścigi w Helenowie

Kolarze w sportowej imprezie 1-go Maja

W dniu 1-go Maja, Łódzki Okręgowy Zw. Kolarski z polecenia Komitetu Obchodu uroczystego Święta zresz pracujących, organizuje wyścigi kolarskie w Helenowie.

Program obejmuje trzy konkurencje w kategorii młodzików i dwie dla zawodników il-cencjonalnych.

Zawody noszą charakter propagandowy, celem ich będzie uczczenie wielkiego Święta świata pracy i urozmaicenie programu jego obchodu.

Wstęp bezpłatny, początek o godz. 16-ej.

Zarząd ŁOK Kolarskiego wzywa wszystkie podległe mu Towarzystwa i Sekcje Kolarskie, do bezwzględnej obsesania tych wyścigów swoimi zawodnikami.

Kierownictwa Sekcji stawiają się wraz z zawodnikami w Helenowie punktualnie o godz. 15.30.

Sędzią głównym zawodów będzie wiceprezes P. Z. Kol. ob. Karpiński Mieczysław.

DKS — Filmowiec

Mecz o mistrzostwo klasy C.

W niedzielę, dnia 4 maja 1947 r. o godzinie 11-ej odbędzie się mecz piłki nożnej o mistrzostwo klasy C pomiędzy drużynami DKS — Filmowiec.

Mecz odbędzie się na boisku DKS-u, ul. Nawrot 73-75.

Motorzyści AZS.

zwołują walne zebranie

Kierownictwo Sekcji Motorowej Akademickiego Związku Sportowego w Łodzi zawiadamia, że walne zebranie członków sekcji odbędzie się dnia 8 maja br. o godz. 18-ej w lokalu własnym przy ul. Południowej 10. Obecność obowiązkowa.

Na boisku DKS.

trenuje sekcja piłki ręcznej

Nowoobрани Zarząd Sekcji Piłki Ręcznej — Dziewiatarskiego Klubu Sportowego w Łodzi, w składzie:

Kierownik ogólny — kol. Dominiak, Kierownik Sekcji żeńskiej — kol. Njewinowska, Kierownik Sekcji męskiej — kol. Nowotny, Sekretarz — kol. Staniszewski, Skarbnik — kol. Zoledziowski, Gospodarz — kol. Krzyżanowski, Członkowie — kol. Goss, kol. Chmielewski zawiadamiają, że treningi dla sekcji męskiej odbywają się w każdy poniedziałek, wtorek i czwartek o godz. 17-ej dla sekcji żeńskiej w każdą środę i piątek o godz. 17-ej, na boisku własnym przy ul. Nawrot 73-75. Obecność wszystkich członków na treningach obowiązkowa.

Zebrania Zarządu odbywają się w każdy piątek o godz. 17-ej w lokalu Klubu.

Zapisy nowych członków przyjmuje sekretarz sekcji w każdy piątek od godz. 17 do 18 w lokalu Klubu przy ul. Nawrot 73-75.

Kto chce

grać i uczyć piłkarzy Wielunia

W Wieluniu istnieje Wojskowy Klub Sportowy, który należy do klasy A okręgu częstochowskiego. Drużyna wojskowa rozgrywa, poza mistrzostwami, zawody towarzyskie, przy czym cierpi na brak przeciwników. Wojskowi chętnie takie mecze towarzyskie rozgrywają również w dni powszednie, przeważnie w środy, lub czwartki. Może się zainteresować tym kluby łódzkie które napewno z nawiązania kontaktu z wielunijskimi wojakami wyniosą nie jedną korzyść. Chętni winni się zwracać do WKS w Wieluniu, ob. Z. Wawrzynowskiego, ul. Kałiska nr. 15.

WKS w Wieluniu czyni też starania o pozyskanie trenera dla swej drużyny piłkarskiej. Może pomyśleli by o tym trenerzy i instruktorzy łódzcy?

ŁKS liczy tylko na remis

Sensacyjnie zapowiada się mecz z Milicyjnym KS w Gdańsku

(RM). Na ringu we Wrzeszczu rozegra się w niedzielę pierwszy bój o tytuł drużynowego mistrza Polski w boksie. Ubiegają się o to zaszczytne wyróżnienie najlepsze w tej chwili drużyny pięściarskie w kraju, finaliści swych grup ŁKS i Milicyjny K. S. (Gdańsk). Nie ulega kwestii, że obie strony, czyniąc do tego spot-

kania odpowiednie przygotowania, licząc, że właśnie one są predystynowane do tego, ażeby wysiłek całego sezonu uwieńczyć zdobyciem tytułu mistrza Polski.

Bezspodzecznie, nikt im nie dorównał. Są najlepsze, lecz która z nich jest rzeczywiście najlepszą?

Ażeby ocenić szanse drużyn trzeba przeanalizować możliwości każdego zawodnika. Analiza ta powinna być obiektywna. Jeśli się chce wyprowadzić trafny wniosek. Wprawdzie znaleźli się już tacy, którzy twierdzą, że ŁKS powinien w Gdańsku przegrać, ale wywody ich są tak naciągnięte, tak zabarwione subiektywną oceną, że dziwić się tylko należy iż pochodzą od ludzi, pragnących skądinąd uchodzić za wielkich speców.

Rozumie się, że do takich opinii nie można przywiązywać większego, w każdym razie poważniejszego znaczenia. Bo jeśli ktoś twierdzi, że Stasiak musi przegrać walkę z Sowińskim, to zapytujemy na jakiej to czyni podstawie? Stasiaka znamy. Jest to bezspodzecznie bokser takiej klasy, którą reprezentuje w Polsce tylko Bazarnik.

Wiemy, że rzekomy pogromca Stasiaka, Gumowski to katowicka „lipa”. Sowiński w Katowicach nie startował. PZB zaryzykował wystawić go przeciwko Szwedom, lecz w ostatniej chwili zmienił swą decyzję i do Gdańska pojechał Stasiak. Ostatnio Sowiński legitymuje się tylko zwycięstwem odniesionym nad Borowiczem, w tabeli najlepszych 10-ciu klasyfikowany jest niżej niż Stasiak, na jakiej więc podstawie oparte są te złe wróżby dla łodzianina?

Stasiak miał ostatnio przykre przebiecia natury osobistej. Kalowice załamały go, doszedł jednak do siebie na obozie pod opieką Sztama, wszystko więc wskazuje na to, że przy dobrym samopoczuciu Stasiak powinien zdobyć punkty.

W wadze koguciej chyba nie wiele będzie miał do powiedzenia Pawlak, gdyż Umiński przez swe zwycięstwo nad Krucą wysunął się w klasyfikacji tuż za Grzywozem i Czarneckim.

W piórkowej sensacyjnie zapowiada się pojedynek Antkiewicza z Marcinkowskim. Stuprocentowym faworytem jest, rozumie się, Antkiewicz. Ale bokser ten nie zna jeszcze stylu walki Marcinkowskiego, toteż chwila nieuwagi może go drogo kosztować. Powinna to być jedna z najciekawszych walk meczu.

W lekkiej Kierus nie ma żadnych szans — sama ambicja nie wystarczy i Skierka nie wiele będzie miał z nim roboty.

W półśredniej Olejnik rozwił sławę Chychły, bijąc go wysoko w Katowicach. Ale Milicyjny K.S. ma w tej kategorii jeszcze jednego reprezentanta, Iwańskiego, który ostatnio odniósł wspaniałe zwycięstwo na Wikłińskim, toteż walka Olejnik — Iwański, jeśli dojdzie do skutku, zapowiada się jako druga sensacja meczu.

W średniej Rychtelski z Szymankiewiczem to równa para. Walka ta, powinna zakończyć się wynikiem remisowym, o ile uda się Szymankiewiczowi uchronić przed silnym ciosem łodzianina.

W półciężkiej Lick przeciwko Pisarskiemu nie będzie miał do powiedzenia. Wspaniała technika Pisarskiego, wieloletnia rutyna poparta, w razie gdy zajdzie potrzeba, skutecznym ciosem, nie dają Lickowi żadnych szans. Tutaj ŁKS ma tak pewne punkty, jak w żadnej innej walce.

Wreszcie w wadze ciężkiej Niewadził, czy trafi na Zworzyńskiego, czy też na Wielińskiego, ma zwycięstwo w kieszeni. Niewadził chociaż ukazał się w ringu raz jeden od czasu kontuzji, treningu nie przerwał i jest w dobrej formie, w każdym razie wystarczającej na to, aby zarówno jednego, jak i drugiego pięściarza wagi ciężkiej z Milicyjnego K.S. pokonać.

Na kogo zatem może liczyć Milicyjny K.S. jeśli wagi ciężkie nie wchodzi w rachubę?

Pierwszy punkt może zdobyć Szymankiewicz, a dalsze Skierka, Antkiewicz i Umiński. To w sumie daje ich zaledwie 7. Liczymy, że w najlepszym wypadku uda się zremisować Sowińskiemu. Będzie 8:8. Lecz gdzie zwycięstwo?

Zdaje się, że ŁKS na remis właśnie liczy. Nie chce wygrać w Gdańsku, lecz nie chce i przegrać. Gdyby tak się rzeczywiście stało, o losie tytułu drużynowego mistrza Polski w boksie zdecydowałoby spotkanie rewanżowe w Łodzi.

Ale na to jeszcze poczekamy.

Do kompletu sędziów punktowych wyznaczono Kowalskiego (Poznań), Płewickiego (Warszawa) i Kugacza (Bydgoszcz). W ringu sędziować będzie p. Derda (Poznań).

Bilans wyprawy do Lublina

Międzyszkolny Klub Sportowy na szerszej arenie

W Lublinie odbyły się międzyokręgowe zawody w piłce ręcznej między reprezentacjami Międzyszkolnych Klubów Sportowych Łodzi i Lublina. Był to pierwszy poważniejszy występ Międzyszkolnego Klubu Sportowego Łodzi. Zawody trwały dwa dni. Rozegrano spotkania w siatkówkę męską i żeńską, oraz w koszykówkę męską. W sumie odbyło się 7 spotkań, z czego łodzianie wygrali pięć, w dwóch tylko wypadkach doznając porażki. Oto wyniki pierwszego dnia:

Siatkówka żeńska: Łódź—Lublin 2:0 (15:10, 15:8) w spotkaniu rewanżowym zawodniczki łódzkie były już zmęczone i przegrały 0:2 (11:15, 14:16).

W siatkówce męskiej Łódź pokonała Lublin 2:0 (15:13, 15:11), wreszcie w koszykówce łodzianie również odnieśli zwycięstwo 29:21 (8:8).

W drugim dniu w spotkaniach rewanżowych łodzianie potwierdzili, że przegrana pierwszego dnia była wynikiem zmęczenia, gdyż ponownie zwyciężyli, chociaż dopiero w trzech setach 2:1 (15:11, 8:15, 16:14). Dla odmiany nie powiedło się chłopcom, którzy pozwolili Lublinowi zdobyć drugi punkt. Wynik 0:2 (8:15, 43:15). Wreszcie w koszykówce Łódź pokonała Lublin 2:2 (22:14). Trzeba dodać, że poziom wszystkich spotkań był zupełnie dobry.

Ze Szczecina do Wrocławia

Piłkarze ŁKS byli bardzo gościnnie przyjmowani

Drużyna piłkarska ŁKS-u po meczu w Szczecinie pojechała do Wrocławia, gdzie rozegrała zawody towarzyskie z Paławagiem. Mecz odbył się w niornormalnych warunkach, gdyż cały czas padał deszcz i boisko było rozmołote. Zespół wrocławski okazał się bardzo silnym przeciwnikiem i miał kilku pierwszorzędnych graczy. Wyróżniał się przede wszystkim bramkarz, który uchronił drużynę od porażki. ŁKS nie dał się do zwycięstwa i chciał pokazać tylko dobrą grę pokazową. Mimo niepogody i dnia powszedniego zebrało się wiele publiczności, która okłaskiwała łodzian. Jedyną bramkę dla ŁKS-u uzyskał Baran. Mecz zakończył się wynikiem remisowym 1:1.

Łodzianie zarówno w Szczecinie, jak i we Wrocławiu byli bardzo serdecznie podejmowani. Drużyna wróciła do Łodzi dopiero w dniu wczorajszym.

Jak zdołaliśmy ustalić, nowy nabytek ŁKS-u, Janeczek, jest wychowankiem klubu i grał w barwach ŁKS-u jeszcze przed wojną. Po wojnie grał jakiś czas w drużynie OI, Szak. Pol.-Wych. w Łodzi, potem służbowo przeniesiony został na Śląsk, a ostatnio wrócił do Łodzi, zasilając szeregi ŁKS-u. Janeczek jest napastnikiem, gra na lewym i prawym boczniku.

kpt. sport. ŁOZPN p. Otto postanowił wystawić go do reprezentacji Łodzi na mecz z Warszawy, zamiast projektowanego poprzednio Łucia.

Łodzi należy się rewanż

Pięściarze czekają na rewizytę Pomorza

ŁOZB projektuje rozegranie w bieżącym sezonie jeszcze dwóch meczów międzymiastowych, a mianowicie z Pomorzem i Gdańskiem. Na wysuniętą propozycję odpowiedział na razie tylko Gdańsk ale Łódź nie jest w tej chwili nastawiona na przyjęcie gdańszozan, gdyż, jak wiadomo, Milicyjny KS i tak niebawem zawita do Łodzi na mecz mistrzowski z ŁKS-em.

Natomiast Pomorze milczy. Brak odpowiedzi tłumaczyć należy, przypuszczalnie, zwołaniem walnego zebrania Pomor-

skiego OZB. Ustupiające władze nie chciały już prowadzić pertraktacji z Łodzią, przekazując to do zatławienia przyszłemu zarządowi. Łódź ze swej strony zaproponowała termin 11 maja, lecz jest wątpliwe, czy w tych warunkach będzie on aktualny. Łódź w roku ub. doznała na Pomorzu porażki 6:10 i pragnie w należytnym jej rewanżu rachunek ten wyrównać. Ponieważ z Gdańskiem łodzianie zamierzali się już trzykrotnie, dlatego woleliby w pierwszym rzędzie gości u siebie reprezentację pomorskich pięściarzy.

